

PEGASUS

PEGASUS

Nr 13 ✧ Våren 1948

Forums styrelse:

Ordförande Lars af Malmborg - Vice ordförande Britt-Marie Curtman - Sekreterare Valdemar Wählin
Protokollsekreterare Birgit Danielsson - Skattmästare Hans-Olof Stjernström
Vice skattmästare Hjalmar Lind - Redaktör Jan Albért

Sektionsstyrelser:

A Ordförande Ulf Johnsson   **B** Ordförande Lars Du Rietz   **C** Ordförande Lars af Malmborg
Sekreterare Henrik Ahnlund   Sekreterare Per Svensson   Sekreterare Hans Lundberg

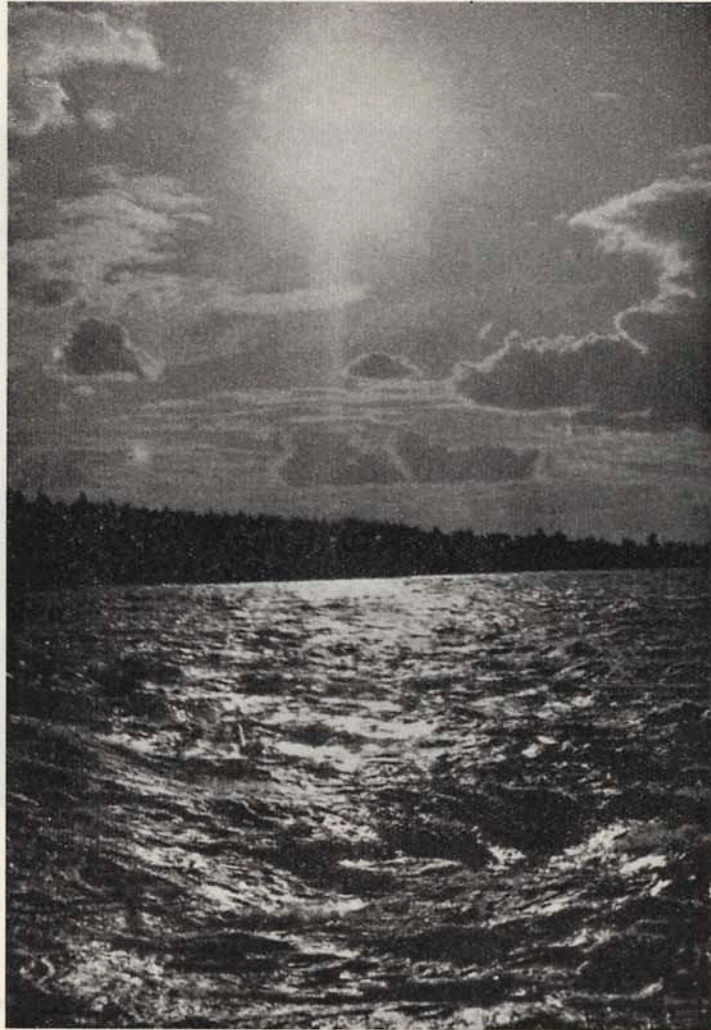
Pegasus' redaktion:

Jan Albért - Ulla Edström - Hans-Olof Bergström

P E G A S U S

75 13 x 10 cm 1948

2:e pristagarens, Pontus Tarukoski,
bidrag till fototävlan

P R E S E N T A T I O N

Kära läsarinna! Käre läsare!

Under julen svävade jag bildligt talat i de blå. Den Pegasus, som under vårterminen skulle se dagens ljus, skulle bli hur mycket bättre som helst än höstens. Jag hade ju dels en stor fond av erfarenhet, dels skulle den pristävling, som vi skulle utlysa, locka folk att producera de mest fulländade alster och slutligen skulle Forums övriga pristävlingar överhopa oss med bidrag. Vidare skulle tidningen komma ut i början av maj. Men siktar man mot himmelen träffar man trädtopparna, människan spår och Gud rår och allt det där. Kort sagt: Jag bedrog mig skändligen.

Den käre Pegasen är nämligen inte alls en snäll och foglig fåle utan en synnerligen livlig och svårtämd krabat. Nu är den emellertid med mer eller mindre hårdhänta medel forslad till skolan och utlämnad till en hård värld.

Jag nämnde något om en pristävling. Den intresserade hittar en redogörelse för den på sidan 16.

I januari anfäktades jag av drömmar om att skapa en riktig Skolans Tidning. Jag erbjöd således Skytteföreningen, SSUH och KGF var sin spalt. Förslaget upptogs mycket gynnsamt av nämnda föreningar, och de var så väldigt glada och tacksamma. Emellertid har jag inte hört ett ord från vare sig SSUH eller Skytte, det senare helt naturligt med tanke på dess ordförande. (Det var tekn. red. som bad mig skriva det där om Skyttes ordförande.) KGF avstod sin spalt till signaturen P-n. Så min Skolans Tidning gick upp i rök. F. ö. rekommenderar jag P-n:s artikel till läsning. Kanske innehåller den ett korn även till Dig.

Så återstår bara att tacka dem, som stått oss bi med råd och dåd, och särskilt riktar sig då vårt tack till Rektor och Bengt Olinder (för utlånad skrivmaskin).

J. A.

Ett år till

FORUMS trettonde verksamhetsår har kännetecknats av en kraftig omsättning av styrelsemedlemmar. Av den styrelse, som valdes vid årsmötet i fjol, kvarstår nu endast elva av sexton på samma poster, som de då valdes till. Vice-ordförande-posten har t. o. m. innehafts av tre olika personer, dock lyckligtvis inte samtidigt. Detta är en av orsakerna till att föreningens verksamhet under det senaste året inte varit lika livlig som under de närmast föregående. Dock har även i år en hel del goda saker presterats.

A-sektionen har som vanligt ordnat ett par s. k. intima teateraftnar. Dessa förr så populära program tycks emellertid, sorgerligt nog, ha förlorat något av sin popularitet hos gymnasisterna, vilket är mycket beklagligt. Vidare kan nämnas en litterär gissningstävling mellan realare och latinare, vilken avgjordes till latinarnas fördel, till stor förtret för realarna, som hållit ledningen större delen av tävlingen.

Inom B-sektionen har det blivit något av tradition att företa ett eller flera studiebesök på industrier, vetenskapliga institutioner el. dyl. Sådana har även i år anordnats, bl. a. till General Motors verkstäder, som besöktes av fyrtio bilintresserade Brommagymnasister. B-sektionen har vidare anordnat två kortkortsföredrag, en kortvågsafton m. m.

C-sektionen har förutom den sedvanliga, mycket talrikt besökta jazzkonserten ordnat bl. a. en visafest och en musikalisk gissningstävling mellan Bromma och Kungsholms läroverk, vilken efter en spännande kamp slutade oavgjord.

Vid julfesten förekom bl. a. gluntsång, pianospel och uppläsning. Vidare framfördes med stor framgång Hantverkarnas komedi ur »En midsommarnattsdröm» av Shakespeare. De talrika åskådarna visade med all önskvärd tydlighet sin förtjusning över skådespelarnas prestationer. Julfesten avslutades som vanligt med dans. Utom denna har Forum i år anordnat två danser, därav en tillsammans med läroverkets skytteförening.

Det är många, som klagat på årets Forum-styrelse och ansett den under all kritik. Detta väl främst beroende på att årets styrelse inte ordnat så många sektionsprogram som den föregående. Av dessa kla-

gomål skulle man kunna tro, att det hos brommagymnasisten finns ett starkt, otillfredsställt kulturellt behov eller åtminstone intresse för kulturella ting. Så tycks emellertid tyvärr inte vara fallet att döma av de låga deltagarsiffrorna vid Forums sammankomster. Vid en blick i protokollen finner man t. ex. följande: Intim teaterafton 12 närvarande, deklamationstävling 13, föredrag om spansk 1600-talskonst 0 (ja, noll!!) o. s. v. Det enda, som tycks intressera brommagymnasisten, är jazzkonserter och gissningstävlingar. (Vid den sista, mot Kungsholmen, var faktiskt c:a 110 personer närvarande, visserligen omkr. 25 % kungsholmare, men vackert i alla fall!) Man tycker verkligen, att kulturintresset borde vara något större i ett läroverk med inemot 400 gymnasister!

Ja, efter denna lilla moralkaka åt gymnasisterna återstår bara att på det varmaste tacka Rektor och alla övriga, som under verksamhetsåret 1947—48 på olika sätt stött föreningen och dess verksamhet.

Ordf.

---

betalt tvåhundra
omsatt tretusen
talat sant tre gånger
ljugit femton
varit nykter en timma
full tre dagar
spelat teater hela livet
aldrig varit mig själv

»confessio»

björnklistor fäster inte
karlssons ännu sämre
hjärtat ligger krossat
men ett vet jag:
dina kärleksfulla ömma ögon

»amor novus»

Som svensk gymnast i USA

Två dagar efter den värsta snöstorm New York någonsin haft, landade vi på La Guardia flygfält, något bleka om nosen efter den minst sagt gropiga luftresan men glada att vara framme. De församlade pressfotograferna, som kommit för att möta oss, bombarderades genast med snöbollar, vilket tidningarna ansåg var ett tecken på att vi var vana vid mycket snö. Snöfallet hade nästan helt och hållet lamslagit New Yorks trafik.

Längs vägarna stod rader av övergivna bilar, och bara ett fåtal fordon var i rörelse i hela världsstaten. Det tog oss inte mindre än en halvtimme att fara med buss från ena sidan av flygfältet till den andra och resan in till SAS, kontor på Manhattan, där vi skulle möta våra värdar, tog flera timmar.

Jag skulle bo hos en familj i Great Neck, Long Island, som ligger några mil utanför New York City. Alla var mycket vänliga, och snart kände jag mig precis som hemma. Det första jag gjorde var att be att få smaka Coca Cola, som jag genast tyckte om. Jag kan bara beklaga, att jag inte får det här i Sverige. En annan sak, som jag saknar mycket, är den amerikanska glassen, som är den svenska mycket överlägsen. En fördel är att man kan köpa den nästan när som helst i en s. k. »drugstore», vilken vanligtvis håller öppet till klockan elva eller tolv. En »drugstore» är som bekant en mycket praktiskt inrättning, där man kan köpa nästan allt och den påminner inte alls om ett svenskt apotek. »Drugstoren» är också en plats, där man träffas efter skolan för att diskutera dagens händelser och planera vilken flicka man skall ha till balen nästa lördag.

Första veckan i Great Neck hade skolan lov, och jag passade på tillfället att fara in till New York flera gånger och besökte bland annat »The Diamond Horseshoe», berömd nattklubb. Jag blev även bjuden på ett nyårsparty, som var ganska olikt något jag sett förut. I det här sammanhanget kanske jag bör ta tillfället att förklara det amerikanska »date» systemet. När någon ordnar en dans inbjuder denna enbart pojkar. Sedan skaffar varje pojke en flicka, som han tar till dansen. Detta kallas att ha en »date» med en flicka. »Blind date» är när en kamrat skaffar en flicka åt en, vilken man alltså aldrig sett förut. Man

kan även ha »dates» för att gå på bio, basketbollspel eller något dylikt. Pojken hämtar sin »date» vid porten, tar henne till dansen och dansar i allmänhet hela kvällen med henne, d. v. s. om han nöjer sig med att dansa. Vid vissa parties för att inte säga de flesta uppsöker pojken med sin »date» ett avskilt hörn, och de äro sedan döva för världen omkring dem för en tid. Nyårsparties skiljer sig från andra genom att när klockan slår tolv, pojken kysser alla flickorna i stället för en, vilket ju är kommunistiskt och bra. »Bara en gång om året» heter det.

När jullovet var slut, började jag i Great Neck high school. Amerikanska skolor är mycket olika svenska, men de skiljer sig dock inbördes en hel del från varandra. I fattiga kommuner är skolorna i allmänhet ganska dåliga och i förmögnare kommuner, såsom Great Neck, är kvaliteten betydligt högre. Great Neck highschool hade t. ex. egen högtalaranläggning och ett fint cafeteria, som serverade mat till alla skolans elever. Det första, som slår en, är att det finns knappast någonting, som motsvarar vår »klass», en grupp av människor som i stort sett studerar samma ämnen och sitter i samma klassrum. Varje ämne och lärare har sitt klassrum, och eleverna flyttar omkring. Endast två ämnen äro obligatoriska: engelska och »social studies», som motsvarar vår historia. För att komma in i college, dit konkurrensen är väldigt hård fordras dock att man väljer vissa ämneskombinationer. Ingen studerar dock mer än fem ämnen, som man studerar varje dag. Lördagen är helt fri, men i gengäld har man läxor till måndagen. En timme i skolan är anslagen till läxläsning. Man lägger även stor vikt vid »extra cunicular activities» d. v. s. »verksamhet utanför själva skolarbetet. Det finns klubbar i nästan varje ämne, tyska klubben, kemiklubben o. s. v. och dessa sammanträder en gång i veckan. Vid sport lägges också stor vikt, och Great Neck highschool hade inte mindre än sex fast anställda instruktörer — coaches — i olika idrottsgrenar som baseboll, basketboll, fotboll (ej att förväxla med vår fotboll, som kallas soccer och även spelas i U. S. A.) och track and field (fri idrott). En basketbollmatch är för övrigt något av de mest bullersam-

Forts. å sid. 22

Beethovens »sjua»

»Oj, oj, ska dom dilla om klassisk musik i den här blaskan också?!» invänder kanske någon läsare. »Kan dom inte bespara oss allt torrt prat om tråkiga symfonier?» säger en annan. Käre läsare, symfonier är inte tråkigare än annan musik, och vill man bara, kan man lära sig uppskatta dem. Det behövs endast lite intresse. Själv tyckte jag inte särskilt mycket om »klassisk» musik förut; jag var en s. k. jazzfantast. Orsaken var den, att jag aldrig brydde mig om att lyssna på en symfoni el. dyl. Jag ansåg, att det var mera »liv» i exempelvis King Olivers och Jelly Rolls musik. Nu har jag emellertid ändrat åsikt på så sätt, att jag uppskattar »klassisk» musik lika mycket som jazz. (Och det säger inte litet!!!). Mitt begär efter »liv» stillas likaväl i »klassisk» musik som i jazz. Hör till exempel på Dvóráks »Från nya världen» eller Erland von Kochs »Nordiskt capriccio», och kom sedan inte och säg, att det var »torr» musik!!

I denna artikel tänker jag emellertid inte behandla så pass moderna kompositörer som de nyss nämnda, utan jag förflyttar mig ett drygt sekel bakåt i tiden och tar mig en titt på wienklassikern Ludvig van Beethoven.

Beethovens »sjua» (eller för att vara korrekt Symfoni nr 7, A-dur, opus 92) skisserades redan 1811. Kompositören tillbragte den sommaren i Teplitz nära Prag tillsammans med några goda vänner. Sällskapet bestod av författare och målare, vilka alla, enligt vad Beethoven själv sagt, skulle ha varit ytterst humoristiska och spirituella. I denna lätta stämning tillkom alltså »sjuan». I maj 1812 var symfonin fullbordad, och den framfördes för första gången ett år senare i Wien.

Symfonien består som sig bör (den är ju klassisk) av fyra satser: Poco. sostenuto-vivace; Allegretto; Presto-Assai meno presto; och Allegro con brio.

Den långsamma introduktionen består av 62 takter och är den längsta av de fyra symfoniska introduktioner, som Beethoven skrivit till symfonierna nr 1, 2, 4 och 7. Majestätiskt och pompöst — och därför i en mycket skarp kontrast till det följande vivace — uppträda tre tema, som även skilja sig från varandra: ex. 1, 2 och 3.

Mycket karakteristiska för Beethovens metod att

behandla ett motiv äro de sista tio takterna av introduktionen, där han gör övergången till vivace: ex. 4. Vivace går i 6/8 takt och har som huvudtema: ex. 5.

Det utmärkande draget i detta tema är dess dansliknande karaktär i rytmen, som liknar en gigue (= en hastig dans i jämn takt såsom 6/8 eller 12/8). För övrigt ger ett starkt rytmiskt drag sin prägel åt hela symfonin; vi skall få se det i varje sats. Det var detta faktum, som föranledde Wagner att (med sin benägenhet att överdriva) säga, att detta verk var »Dansens apoteos. — Dansen i dess högsta mening — det lyckligaste förverkligandet av kroppens rörelser i dess ideala tillstånd». Det finns ändock ett korn av sanning i dessa Wagners ord.

Nåväl, låt oss fortsätta med analysen. Det nyss nämnda temat (ex. 5) övertages senare av hela orkestern, varefter stråkarna få ta hand om det, och genomföringsdelen tar vid. Ett utmärkande drag för detta parti är dess många oväntade dynamiska och harmoniska växlingar. Man har ofta kallat dem typiskt romantiska. Detta drag och den starka rytmiska eggelsen utövade ett icke föraktligt inflytande på romantiska kompositörer såsom Schubert och Schumann. Iakttag detta exempel ur genomföringsdelen: ex. 6.

Sedan bör man kanske nämna den humoristiska »scen», som träblåsarna utföra. Där tar oboen upp temat och sjunger det poetiskt fint och vackert. Därefter följer samma melodi i ett för Beethoven typiskt genombrutet arbete, löpande från instrument till instrument, från oboen via flöjten till klarinetten med en avslutningsfras, som går genom alla fyra blåsstämmorna. Man bör observera, att endast ett instrument ur varje grupp deltar.

Andra satsen, Allegretto, är väl den, som är mest känd i hela symfonin. Här finna vi åter den bestämda rytmen, som fortsätter genom hela satsen. Det första temat är: ex. 7.

Vid repetitionen ta första och andra violinerna upp temat, medan violas och violonceller spela en bred kontrapunkt, vilken egentligen utgör ett nytt tema: ex. 8.

Den andra repetitionen spelas »tutti» d. v. s. av hela orkestern och i fortissimo. Efter en utflykt med

Ex. 1 *Oboer*
fp *Klarnetter* *fp* etc.

Ex. 2 *pp* etc.

Ex. 3 *dim.* etc.

Ex. 4 *Flöjt* *Violiner* etc.

Ex. 5 *Flöjt* etc.

Ex. 6 *Träblåsare* *Violiner* *sf* etc.

Ex. 7 *C-bas* *p* etc.

Ex. 8 *violin I & II* *p* *Viola & cello*

Ex. 9 *Violiner* *sf* etc.

Ex. 10 *Tutti* *f* etc.

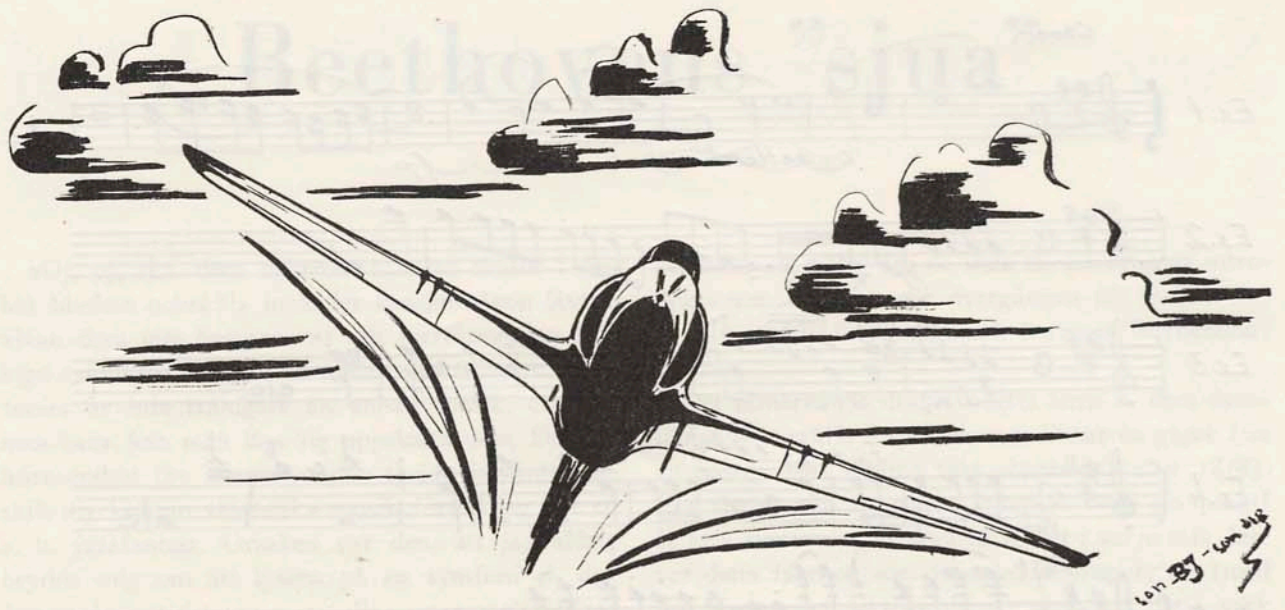
Ex. 11 *dolce* etc.

träblåsarna till A-moll, återföra oss violinerna till A-dur med följande fras: ex. 9.

Tredje satsen, Presto-Assai meno presto. Fastän Beethoven själv inte använder det ordet, är denna sats det vanliga scherzo med den typiska trion. För det symfoniska scherzo hade Beethoven en speciell

förkärlek. Det var nämligen han, som först omändrade de graciösa och eleganta menuetterna hos Haydn och Mozart till ett parti, fullt av vilda utbrott och humor. »Sjuans» scherzo domineras, vilket man väntar sig av symfonins hela karaktär, av en

Forts. å sid. 26

Om större flyghastigheter

av Börje Josephson

Omkring sekelskiftet kunde hängivna uppfinnare överhuvudtaget ej förmå en skeptisk mänsklighet att tro på flygningens praktiska utförbarhet — idag, femtio år senare, flyger man med hastigheter, som närma sig ljudets.

Under första världskriget nådde de snabbaste jaktplanen 190 km/tim, i början av det andra världskriget höll sig motsvarande hastighet omkring 550 km/tim och nu, tre år efter krigsslutet, har amerikanerna med experimentplan nått hastigheter upp till 1060 km/tim, vilket motsvarar 340 m/sek. Det var först i och med införandet av den under kriget alltmör utnyttjade reaktionsmotorn, som man nådde extremare hastigheter; den övre hastighetsgränsen för ett vanligt kolvmotordrivet plan är belägen vid 850 km/tim.

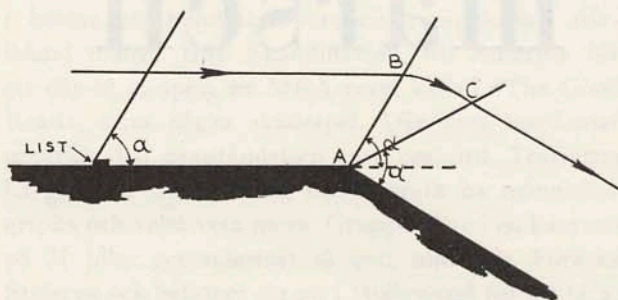
Redan vid hastigheter betydligt under ljudets ha dock vissa fenomen inträffat, som tillsvdare satt en gräns för utvecklingen. Det har visat sig, att luftströmningen kring ett flygplan, som rusar genom luften med ljudhastigheten, ej försiggår på samma lugna sätt, som kring ett långsammare plan. Man har

därför ej kunnat använda redan vunna erfarenheter, utan man har blivit tvungen att rent experimentellt söka fastställa nya riktlinjer för konstruerandet av än snabbare flygplan. Jag skall nedan söka belysa de problem man härvid har mött.

Antag, att ett föremål med alldeles slät yta, så när som på en liten tunn list vinkelrätt mot rörelseriktningen, rusar genom luften. När luftmolekylerna träffas av denna list, måste de avvika uppåt och stöta därvid med större hastighet än vanligt emot närliggande molekyler. Dessa i sin tur törna mot sina »grannar», och sålunda fortplantas verkan av störningen genom luftmassan med en viss begränsad hastighet, ljudhastigheten. Framåt fortplantas störningen med ljudhastigheten — föremålets egen hastighet och bakåt med ljudhastigheten — föremålets hastighet. Om nu föremålet rör sig med ljudets hastighet, kommer givetvis störningen framåt att stå som en vägg rakt upp från listen. Denna vägg bildar vid ännu större hastigheter en allt mindre vinkel med den släta ytan.

Vi tänka oss nu, att denna yta brytes alldeles ba-

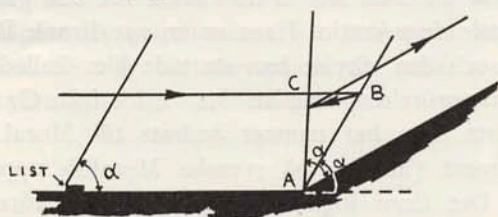
FIG. 1

kom listen, så att ett konvext hörn uppkommer (fig. 1). Störningen från hörnet utgöres av ytan A—B, som bildar samma vinkel med föremålet som störningsytan med listen. På andra sidan hörnet måste en luftpartikel, som vid B »fått reda på» hörnets existens, röra sig parallellt med den nya riktningen på ytan. Den får vid C en sista störning från hörnet, och det enda, som inträffar, är, att luften expanderar under rundningen av hörnet.

Ha vi däremot ett konkavt hörn (fig. 2), får luftströmningen ej alls detta lugna förlopp. Som förut får en luftpartikel känning av hörnet först vid B. Den skall sedan vid C få en sista störning, som för den in på den nya riktningen parallellt med ytan. För att få störningarna i rätt ordning måste den tydligen röra sig motströms en liten sträcka, d. v. s. luft skulle strömma samtidigt i två motsatta riktningar, och det är detta, som orsakar den s. k. kompressionsstöten. Luftmolekylerna bromsas upp och stöta våldsamt ihop. Detta resulterar i en tryck- och temperaturhöjning hos luftmassan i dess helhet.

FIG. 2

Låt oss se, vad detta kan ha för verkan på flygplansvingen. Såsom denna är formad (fig. 3a) måste luftens hastighet relativt flygplanet bli störst på vingens ovansida. Energin till denna hastighetsökning tages från trycket, som därvid sjunker och blir lägst,

där vingprofilen är tjockast. Nu råder alltså ett undertryck på vingens översida, och som följd av detta uppkommer en uppåt riktad kraft, vingens lyftkraft. Det är detta, som ligger till grund för hela ett flygplans förmåga att kunna hålla sig svävande i luften.

Om nu flygplanets hastighet vid ett tillfälle är t. ex. 900 km/tim, kan den på vingens ovansida vara betydligt över ljudhastigheten. Till följd härav uppkommer vid ojämnheter i beklädnaden små kompressionsvågor, som tillsammans bilda ett kraftigt uppbrusat skikt närmast vingen. Detta skiktets tjocklek ökas snabbt, och följderna blir en häftig kompressionsstöt, som minskar det lyftande undertrycket på vingens ovansida. Lyftkraftens angreppspunkt på vingen förflyttas härvid bakåt och tvingar planet i våldsam dykning. Piloten kan ej längre kontrollera det, då ett s. k. dödluftsområde, uppfyllt av virvlar, uppkommer omkring stjärtrodren och försämrar roderverkan.

FIG. 3

PROFIL FÖR FLYGNING I:

Samtidigt uppkomma starka vibrationer, som hota att bryta loss vingar och roder. Piloten måste lämna planet och rädda sig med fallskärm, något som är mycket vanskligt i denna höga fart.

Om vi nu skärskåda möjligheterna att genomtränga denna s. k. ljudbarriär, skola vi finna, att teknikerna hunnit en god bit på väg mot målet: störningsfri passage genom ljudhastighetsområdet. Man har funnit, att man kan fördröja, om än icke helt förhindra, uppkomsten av kompressionsstötar genom att göra vingprofilen tunn och förlägga dess maximumdjup så långt bak som möjligt. Detta medför dock den olägenheten, att flygplanets land- och startsträckor bli långa, då vingens lyftkraft försämras. Vidare har man upptäckt, att man genom att ge vingen pilform (fig. 4) ytterligare kan öka planet

Forts. å sid. 22

Idéer på marsch

De sista fyrtio åren ha varit orostider. På några få årtionden har mänskligheten fått uppleva två förödande världskrig, och just nu är världsläget allt annat än roingivande. Ingen vet längre, vad morgondagen kan föra med sig och karakteristiskt är, att man i kyrkorna ber en bön för världsfredens bevarande. Fruktandsvärdare vapen än man någonsin haft till förfogande stå beredda att draga namnlösa lidanden över mänskligheten, och oron sprider sig.

Och ändå vill inte människorna ha krig. Man fruktar för världsläget och lägger skulden för allt på statsmännen och ledarna. Man ogillar den låga moralen, förflackningen och ytligheten. Man vill helt enkelt ha andra människor annorlunda, men man vill inte ändra på sig själv.

Det går en stridslinje genom världen mellan begreppen ha och ta, och denna stridslinje pekar hän mot materialistisk diktatur. Den står som en mur mellan nationer och folk, mellan folkgrupper och människor. Positivt inställda människor kämpa lidelsefullt mot andra positivt inställda människor, trots att de ville ha samarbete, och detta beror på, att de tro, att denna stridslinje måste finnas. Men den är falsk. Den riktiga stridslinjen går inte mellan människorna utan genom dem, och kampen står inte mellan ha-andan och ta-andan utan mellan begreppen vill ha och ge. När människor befinna sig på rätt sida om denna stridslinje och hylla begreppet att ge, leder detta till gudsinspirerad demokrati. Stridslinjen har kallats mirakellinjen, ty man ser den och förstår den först, då undret inträffar, att man inser sin egen synd och Guds nåd. Vägen att passera mirakellinjen går över de fyra absoluta kraven: absolut ärlighet, absolut renhet, absolut osjälviskhet och absolut kärlek, en sammanfattning av Jesu bergspredikan. Den vägen har med rätta kallats »den goda vägen», den är smal, men den leder snörätt till målet: att med Guds kraft leva som en hel och full människa.

Den gudsinspirerade demokratin står över alla

kyrkosamfund. Det finns inga dogmer i dess lära, den bygger endast på några enkla satsar: När människan lyssnar, talar Gud. När människan lyder, handlar Gud. När människor förvandlas, förvandlas nationer och folk. Gud har en plan för Dig och världen.

Vapenstillestånd är slutet mellan folken, men den verkliga striden, idéernas och ideologiernas krig, rassar häftigare än någonsin inom nationerna och inom människorna. Man kan aldrig med vapenmakt förgöra en ideologi. Tyskland är slaget och förhärjat, men nazismens anda lever, fast under andra namn och under andra former. Förlora segrarna idékriget, ha de förlorat hela striden. Likaså kan aldrig kommunismen besegras med vapenmakt, ty kommunismens idé lever inom människorna. Det enda, som kan besegra en stark ideologi, är en ännu starkare ideologi.

Den inspirerade demokratin är en ideologi, och som sådan bygger den på tre grundelement: lidelse, filosofi och plan. Dess lidelse är, i motsats till materialismens inte hat utan kärlek, dess filosofi finnes sammanfattad i bergspredikan och dess plan är Guds plan. Och liksom varje kämpande ideologi bäres den upp av och sprides genom människor.

På 1920-talet framträdde i England den man, som skulle ge signal till kristna i alla länder att förena sig och som en enda stor armé kämpa för den gudsinspirerade demokratin. Hans namn var Frank Buchmann och den rörelse han startade blev kallad oxfordgrupprörelsen, emedan den utgick från Oxford. På sista åren har namnet ändrats till Moral Re-Armament (MRA), på svenska Moralisk upprustning. Det finns inga egentliga ledare av rörelsen, ingen styrelse och inga medlemmar, endast medarbetare. MRA har spritt sig ut i hela den kristna världen, och man beräknar, att omkring 30 miljoner människor för närvarande aktivt kämpa för dess idéer.

I Caux, en plats i Schweiz, hölls i somras en stor internationell MRA-konferens med 5.000 deltagare, däribland många statsmän och ledare. 52 nationer och 12 regeringar voro representerade. I Canada har

man upprättat ett stort träningsläger, och från detta utgå impulser till hela Amerika. Amiral Byrd inbjöd i höstas ett hundratal europeiska ungdomar, däribland många från Skandinavien, till Amerika för att där bl. a. spela en MRA-revy, kallad »The Good Road», samt några skådespel. Där dess ungdomar uppträtt, har uppståndelsen varit oerhörd. Teatrarna ha gått för utsålda hus, och överallt ha människor gripits och velat veta mera. Gruppen har i en karavan på 31 bilar genomkorsat så gott som hela Förenta Staterna och befinner sig nu i Hollywood för att bl. a. spela in en film. I Tammerfors i Finland hade man för en tid sedan ett MRA-möte främst för industrin, vid vilket man även uppförde en av de amerikanska pjäserna, »The Forgotten Factor». Den 16 mars hölls ett stort informationsmöte för Moralisk upprustning i Stockholms Stadshus. Till detta möte voro över 2.000 personer inbjudna, däribland kronprinsparet och prinsessan Sibylla samt många av vårt lands ledande män inom näringslivet.

MRA och oxfordgrupprörelsen har kallats vår tids mest märkliga religiösa rörelse, och det är utan tvivel sant. Men MRA är något mer än bara en intressant strömning i tiden, den har visat sig vara andlig dynamit och idéer på marsch. Överallt där människor ha börjat kämpa för den gudsinspirerade demokratin, har verkan varit ögonblicklig. I England har produktionen vid vissa kolgruvor, där det har varit ett MRA-lag, ökat med 100 %, strejkvågor ha brutits, och verkligt samarbete har möjliggjorts mellan arbetare och arbetsgivare. I Amerika har andan vid många skolor, dit Moralisk upprustning har kommit, blivit i grund förändrad. Och de exempel, som här äro nämnda, äro inte endast enstaka företeelser, utan samma förhållanden ha kunnat iakttagas överallt, även i Sverige. Den gudsinspirerade demokratin har visat sig vara en ideologi, som är stark nog att nedkämpa materialismen, den är en ideologi, som har förmågan att gripa människor och sätta dem på marsch. Den är för närvarande det enda, som kan lösa våra egna och världens problem.

P-n.

PERSONLIGT

W:son! Ring 37 07 42!

«Bullan»

LIDANDETS GÅTA

Vi se med undran hur de lida
Vi hör med smärta hur de kvida
Vi stå stumma och vill hjälpa
fastän vi ingenting förmår
Vi ville lugna med en smekning
fastän vi ingenting förstår.

Vi famlar i ett evigt mörker
efter mening i det meningslösa
men fåfängt efter ljusning treva vi.
Vi tåligt plågor måste utstå, i ödmjukhet
och allt vi måste lägga, i Hans händer ned
som själv oskyldig smärta led
för oss — en fattig mänsklighet.

A.

BÖN

Gud, lär mig bygga broar,
över klyftor mellan hjärtan
giv mig värme inombords
att jag kan värma andra.

Kom o kärlek med din drivkraft
jaga ut prestige och värdighet
gör mig villig att ta första steget
att isolering bryta och kontakter knyta.

Låt mig bli så generös
att från mitt väsen strålar
ett inre ljus ifrån en högre värld
som sprider hopp och glädje runt omkring mig.

O, Fader, böj mig djupt,
och res mig sedan med din hand,
att jag må leva ödmjuk
så att din vilja bliver min.

A.

SKOLDANS

Denna artikel är ett provisorium. Det är lika bra att tala om det med en gång. Men det är inte mitt fel. Det är de intervjuades. Jag gav dem ett strålande tillfälle att tala fritt ur hjärtat om vad de ansåg om skoldanserna här i läroverket. Men de var ordkarga.

Mitt första offer var en flicka. Hon hette Mona Lindell och var en långväga gäst. Hon gick nämligen i Statens Normalskola, en skola som jag alltid trott vara någon slags korrigeringsanstalt eller kanske rättare sagt en hjälpskola. Fröken Lindell upplyste mig beredvilligt om att så var inte fallet. Men det var också det enda hon beredvilligt yttrade, ty på min uppmaning att tala fritt ur hjärtat, bad hon att få tänka en liten stund. Till slut lyckades jag dra ur henne (bildligt talat), att hon ansåg orkestern vara bra om än något bullersam. På min fråga om vad hennes åsikt om skrivsalens storlek var, svarade hon, att den var på tok för liten. Något mer kunde jag ej få ur henne. Dock sade hon, att hon senare skulle ringa mig och tala om vad hon tyckte om skoldansen. (Ännu har hon ej ringt).

Detta om icke direkt fiasko så dock misslyckande övertygade mig om, att jag måste sätta upp ett frågeformulär. Det satte jag upp i all hast i trappan, och det blev då ett provisorium. Och det är därför denna artikel blev ett dylikt.

Här följer frågorna:

1. Varför kommer Ni hit?
2. Vad anser Ni om utrymmet?
3. Vad anser Ni om damernas timme?
4. Bör en snävare begränsning av antalet dansande företagas? Eller med andra ord: Bör önskan

att göra det så trevligt som möjligt under danserna vara mer utslagsgivande vad beträffar de dansandes antal än profitintresset?

5. Bör åldersbegränsning införas?

Med penna, anteckningsbok och frågeformulär i högsta hugg fångade jag in ett dansande par: Fröken Yvonne Gille och kavaljeren herr Rolf Carlman. (I såväl detta som följande fall ansvarar jag ej för namnens äkthet). Efter varje fråga konfererade de och svarade kollektivt: 1. För att fördriva tiden och träffa folk. Som en suck från kvalda hjärtan kom svaret på fråga 2: Dåligt utrymme. 3. Damernas timme var ett dumt påhitt. 4. Nej. 5. Ja. Gränsen borde sättas vid 15 år. För övrigt efterlyste de en mera omväxlande repertoar hos orkestrarna.

I trappan stötte jag på f. eleven herr Olle Ternström: 1. Han ville se efter, om ryktet talade sant angående förekomsten av poliser i vestibulen. 2. Utrymmet i skrivelsen var dåligt, gymnastiksalen vore att föredraga. 3. »Damernas timme är jag emot, emedan det under den blir så jäktigt för alla pojkar.» 4. Så länge så små lokaler, som nu stå till buds, förefinns, bör en hårdare begränsning av antalet dansande företagas. 5. Ja, klassgränser. 4⁵ eller ring I borde vara gräns.

Därefter styrde jag mina steg mot herr polis Bäcklund, som var vakthavande för kvällen. Konstapel Bäcklund sade, att då han arbetat här i Bromma sedan 1925, ansåg han sig ha fått en ganska god uppfattning om vad ungdomen här gick för. Den är i

allmänhet bra och det behövdes knappast någon polis i vestibulen. Det var händelser i stil med den, som vaktmästare Fortell vid en bioföreställning rådde ut för, som orsakade, att poliser måste förefinnas i vestibulen, och sådana händelser är ju undantagsfall. Konstapel Bäcklund föreslog, att man skulle ha några stora, kraftiga skolynglingar såsom ordningens representanter i vestibulen.

I frukostrummet träffade jag på följande intervjuobjekt.

1:o fröken Hild Stålhammer: 1. Med sidoblick: För att dansa med Honom. 2. Trångt. Förbaskat trångt. Fram för gymnastiksalen! 3. Bra, ty då får man dansa med pojkar, som man vill dansa med (Näven i bordet och såg bestämd ut). 4. Begränsning är förkastlig, ty folk, som ej kommer in, blir lätt förolämpade. 5. Ja, inga under 15 år borde få komma in.

2:o herr Arne Ljungqvist: 1. För att Hon kommer hit. 2. I kväll är det för trångt. Då det är mindre folk är det trevligare att dansa i skrivsalen än i gymnastiksalen. 3. Den är bra, utmärkt. 4. Av principiella skäl ansåg han, att ingen borde utestängas. 5. Nej. Hon är 14 år.

3:o herr Göran Wahlgren. 1. Absolut ej för att gynna Forum. För att dansa. 2. Golvet är dåligt i gymnastiksalen, men å andra sidan är det för trångt i skrivsalen. 3. Bra, ty då får man vila sig litet. 4. Ingen begränsning bör införas. 5. Ja, gränsen borde gå vid 13—14 år.

Lars Palenius: 1. Älskar att gå på danser. 2. Skrivsalen är bedårande. 3. Hatar den. 4. Antalet bör begränsas genom att flera poliser tillkallas. 5. Pojkar mellan 10 och 40 år (speciellt Reichard) får ej besöka skoldanserna.

Eleven Inge Montelius ville bara glömma.

Två flickor vid namn Birgit Wislander och Ann-Marie Kastengren ville mycket ogärna yttra sig men svarade dock till slut på mina frågor: 1. För att dansa. 2. Förfärligt trångt. Bättre med utrymme i gymnastiksalen. 3. Inget bra påhitt. De ville ej inkräkta på mannens område. 4. Nej. 5. Ja, minimi-åldern böra vara 15 år.

Framför prismontern träffade jag på Birgit Mattisson och Gunnar Fredberg: 1. För att gynna Forum och ha »kul». 2. Det är alldeles för litet. 3. En mycket bra idé. 4. Ja. 5. Ja. Var åldersgränsen skulle sättas var de inte eniga om. Flickan föreslog 14 år som åldersgräns för flickor och 16 för pojkar, medan pojken föreslog 16 för flickor och 14 för pojkar.

De sista offren var Kurt Byström och Berit »Rödtopp» Hörlin: 1. För att träffa varandra. 2. Borde vara dubbelt så stort. Gymnastiksalen vore fin, ljuvlig. 3. Bästa som finns, tyckte han, medan flickan var mera reserverad. 4. Ja. 5. Ja, 16 år borde vara minimum.

Och så var den kvällen nästan till ända. J. A.

För några år sedan, närmare bestämt på våren 45 yttrade en kristendomslärare i vår kära skola ungefär följande på en morgonbönsdiskussion: »Jag älskar alla mina lärjungar, fastän Gud vet, att en del inte förtjänar det.»

Det var ett vackert ord av en stor man. Jag för min del skulle om mig kunna säga: »Jag tycker illa om en del människor, fastän jag vet, att de inte är förtjänta av min motvilja.»

Med ovanstående, spirituella inledning vill jag blyxtbelysa en del av mitt sjäsliv; jag vill visa min generösa uppskattning av andra människor, mitt objektiva förakt för mig själv. — Jag hoppas att genom föregående ord hava väckt intresse och sympati för min lilla artikel som följer.

Käre läsare, jag är i penningnöd, inte någon akut sådan, utan en sedan veckor pågående. Denna pen-

I myself

ningnöd har i kombination med tidningens pristävlan kommit min episka (eller ekonomiska) ådra att flöda.

Nu borde jag alltså i enlighet med andra skribenter i denna tidskrift »sitta vid mitt skrivbord och svettas», skriva »på begäran» eller hitta på någon undanflykt såsom inledning. För att sedan ge skriftstycket en originell form kunde jag dikta om mitt »ålder egô», eller låta någon stackars »djävul» bli mitt språkrör. Som sista utväg skulle jag, om alla möjligheter var uttömda, välja att sätta ihop en översikt över Shakespeare (med källor angivna inom parentes).

Nå, nu är det inte för nöjets skull jag låter mitt bläck rinna, så därför går jag ej den upp trampade stigen. — Jag har såsom ämne för denna högst intressanta avhandling valt mig, eftersom en skoltidning bör behandla allmänt kända ting (jmf. Fransk klassicism).

En man, som dör innan han skrivit sina memoarer är förvisso en död man. Detta insåg Strindberg, Albert Engström m. fl. Även jag begriper denna sanning. Jag vet min plikt mot mig och min eftervärld. Alltså:

Var min vagga stått, det har ingen större bety-

delse. Det var någonstans i ett av tiden rosenfärgat drömland, fullt av snälla farbröder och fattigt på satkärningar. Somrarna där var alltid soliga, vint-rarna städse snörika med den sortens kramsnö, som nu ej längre finns. — På midsommaraftonen anno 1929 beredde jag mina föräldrar den glada överraskningen att komma till världen. Med mitt rynkiga ansikte och en mängd rött hår, som enligt de flestas utsago nu fått en varm gyllene lyster, måste jag redan då ha ägt en ovanlig charm. Somliga av mina vedersakare trycker i mitt tycks onödigt hårt på ordet ovanlig, men detta beror naturligtvis endast på avundssjuka. Faktum är, ja, jag vill inte verka skrytsam, dock sanningen måste fram: Jag har sedan

länge inte haft någon lugn stund för alla flickors skull. Det verkar löjligt att se hur de springer efter mig, men jag förstår dem. Vore jag flicka, skulle jag ock beundra mig. Alla sunda representanter för det andra könet måste beundra mig. Tyvärr finns det alltför många osunda, men inte är det mitt fel inte.

För att återgå till ämnet, till mig, så är mina hågkomster från mina första år något osäkra. Av den muntliga traditionen i familjen att döma, måste jag ha varit ett riktigt praktbarn. Visserligen skrek jag väl mycket och genomgick alla tänkbara barnsjukdomar, men detta tyder ju blott på att man är, som man skall vara. Mitt myckna skrikande redan dåfortiden tror jag, berodde enbart på min obändiga frihetsträngtan. Jag ville inte äta på bestämda tider, ville inte bli behandlad som ett småbarn vilket som helst o. s. v. Att min omgivning ansåg mitt skrikande bero på ett uppstudsigt sinnelag — en felaktig föreställning, som även mina nuvarande lärare hyser — visar hur lätt jag missförstås.

Jag hoppar nu över några år i min levnad för att inte tråka ut den ointresserade läsaren allt för mycket. Till den intelligente och intresserade läsaren kan jag tyvärr inte ta allt för stor hänsyn; skriftstycket är ju ämnat för en skoltidning.

När jag var sex år, sa min pappa: »Nu är man stora karln. Med sex år skall man gå i skolan. Det är väldigt roligt att gå i skolan.» Min pappa talade

Grått

ÄR DEN TIDIGA VÅRENS FÄRG

Utänför mitt fönster rinner den sista snön bort i ett entonigt droppande. Nere på gatan kryssa människorna mellan vattenpussarna. Ruggiga, liknöjda människor, som smälta samman med vårvädrets grå tristess. På andra sidan kanalen, där fräsiga isflak tyna bort i det smutsiga vattnet, som här och där ligger öppet — ett kärt tillhåll för slöa änder och vilande måsar — tona husen bort i ett giftigt grågrönt töcken. En fabriksskorsten spyr ut sotbemängd, brunsvart rök, som ritar underliga, groteska figurer på den grå himlen. Allting verkar grått. Grått är den tidiga vårens färg. Grått är kontentan av alla de färger, som vårsolen skall locka fram ur naturen.

Snart är den riktiga våren här. Snart släpper vintern sitt sista, kyliga grepp, och naturen kan brista ut i sin jublande hyllning till våren. En sprudlande symfoni av sjudande nytt liv, av färg, av frigjord glädje. Det är naturens frigörelse, människans, världens frigörelse.

Naturen är lycklig. Den upplever varje år en ny vår, ännu en förnyelse. Men människan? Upplever hon alltid en ny vår? Och världen? Skall den någonsin uppleva en ny vår? Skall den inte alltid se lika

plågad ut? Skall den inte alltid bli regerad och pinad av kärlekslösheten?

Du stackars sargade värld! Du slickar dina sår och hoppas, att de skola läkas, innan vampyren människan åter kastar sig över dig. För du tror väl inte, att människan skall lämna dig ifred? Hon lämnar aldrig någon ifred. Nu har hon fått smak på blod. Nu vill hon ha mer. Hon vill frossa i död och förintelse.

Du stackars pinade värld! Varför skall du behöva plågas så ofta och så länge? Varför kan man inte ge dig dödsstöten på en gång?

Människan har inte tidigare förmått förintna dig. Hon har ständigt funnit upp nya, effektivare vapen. Men nej! Du har varit för seglivad. Skall du nu kunna stå emot hennes senaste, hennes mest djävulska vapen? Skall du gäcka hennes förhoppningar på atombomben?

Bakom ett tunnslitet ställe i det grå molntäcket anar jag solen. En stråle hopp i diset. En blekgul fläck, omgiven av grått. Grått är den tidiga vårens färg.

»Alli».

alltid i manform när han tyckte synd om mig. Det visste jag och började därför att gråta.

Jag fick några kola som lugnande medel. Det hjälpte.

I skolan var jag snart som hemma. Jag trivdes bra, ja, så bra att lärarna ansåg sig föranlåtna att sätta mig ensam på främsta bänken för att bättre kunna kontrollera mig. Som den intelligente gosse jag redan då var, lugnade jag mig ganska snart och slogs i fortsättning endast på rasterna.

I »settan» i folkskolan fick jag min första lektion i moral. Som jag tidigare påpekat var jag, och är så alltjämt, en stillsam, snäll gosse. Trots mina exemplariska egenskaper lyckades en av skolans lärare att »sätta fast» mig. Jag var naturligtvis fullkomligt oskyldig (det har jag förresten alltid varit). Några medskyldiga och jag skulle som straff sitta inlåsta

i klassrummet en timme efter skolans slut. De första minuterna av vår strafftid talade jag om för mina olyckskamrater, vad min far skulle göra med läraren. Först skulle han hotande säga: »Vet ni vem jag är far till? Vet ni att Hasse är min son.» Jag hann aldrig så långt i mina utläggningar, för en av oss började att gråta, och det ekade så hemskt i det tomma klassrummet att jag genast tystnade. Även de andra satt modstulna. Efter några minuters tystnad avbruten av snytningar då och då, kom läraren och släppte ut den gråtande gossen, uppmanade oss att betänka våra synder och försvann därpå. Då började även jag att gråta, lugnt och omständigt, så att jag skulle kunna hålla ut tills läraren kom tillbaka. Då och då gnuggade jag ögonen röda. Jag släpptes ut som näste man.

Forts. å sid. 23

Forums pristävlingar

Poesi

1. Reidar Ekner 2. Signaturen B-e.

Prosa

1. Reidar Ekner

Oljemålning

1. Nils Gunnar Stenqvist 2. Bo Möller 3. Börje Josephson

Teckning

Hedersomnämmande: Börje Josephson och Bengt Oldmark

Fotografering

1. Reidar Ekner 2. Pontus Tarukoski 3. Britt-Marie Curtman

Deklamation

1. Anna Rönne 2. Kerstin Lundh 3. Gunhild Hagström

Schack

1. Göran Björck 2. Jan Albért 3. Ulf Delang

Några romantiska dikter

av "Camelie"

Tillbedjan

Det börjar skymma.
Jag sitter vid mitt fönster
och låter tankarna glida ut genom rutan,
ut i svarta intet.

Med ens stanna tankarna i flykten.
Jag lyfter mitt huvud så sakta
och där, på oändlighetshåll jag ser dig
du strålande aftonstjärna.

Jag tillbeder dig, jag dyrkar dig
du stjärna av renhet och ljus.
O, låt en stråle från sfärernas himmel
vidröra mig med sin mildhet!

Regn

Vårregn — dröjande droppar, tvekande
brista i ett jublande »bliv»
och hela naturen vaknar till liv.
Vårregn — faller över jorden lekande, smekande.

Höstregn — det öser och öser ner.
Med varandra leka storm och löv tafatt
och genom diset blinka ljus och lyktor matt.
Höstregn — är inte lekande droppar mer.

Vinterregn — det är flingor av kristall.
Nordan viner, det är kallt,
och i renhetens vita mantel ligger allt.
Gnistrande vita stjärnregn fall, fall!

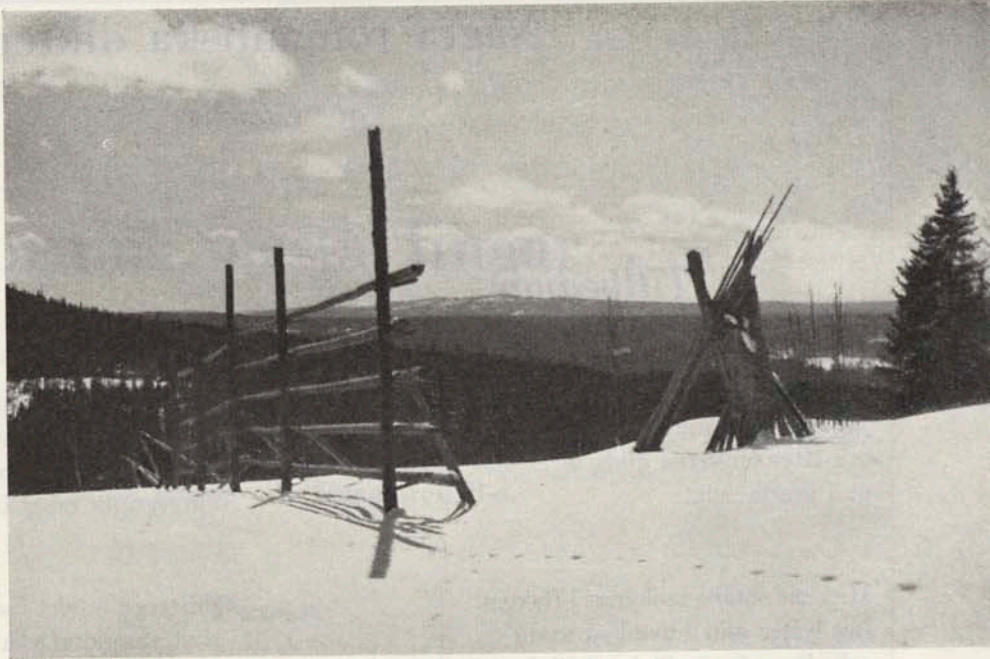
Ett försök till bön

O Fader, blott Du ser de strider, jag kämpar,
Du hör den förtvivalde gråten,
Du känner allt tvivel, jag söker att kuva,
Du ser hur jag tvivlar på allt, jag vill tro.

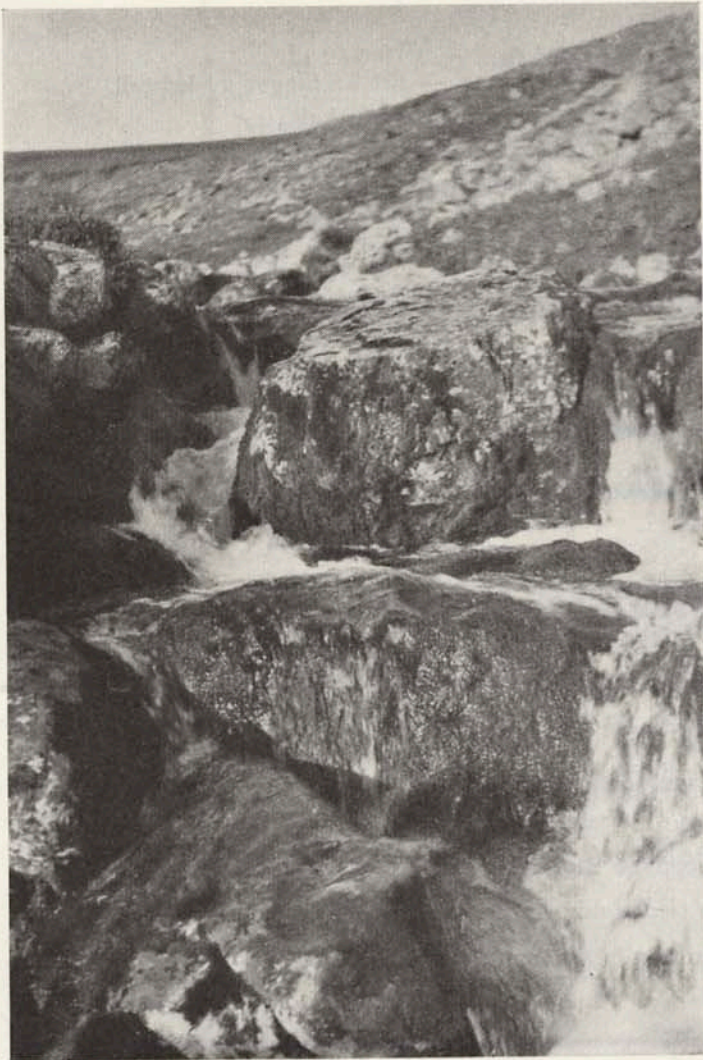
O Gud — om du finns —
låt en strimma av visshet
få stråla i hopplösa mörkret!

Och kom hit, och tvinga mig att se dig så nära,
att ingenting längre kan hindra min tro!

B-e.

Första pris:
REIDAR EKNER

Första pris:
REIDAR EKNER

FOTO

Stockhol
er

Första pris:
REIDAR EKNER

bilder från
VLINGEN

048

Tredje pris:
BRITT-MARIE CURTMAN

Stockholmsskolornas elevorganisation

Det har sedan länge funnits ett behov av en sammanslutning av eleverna i Stockholms skolor. Genom en dylik skulle vi kunna göra oss hörda i aktuella frågor inom skollivet och dessutom erhålla mer makt bakom våra ord. Då det under hösten 1947 framkom ett förslag om bildandet av en centralorganisation av Stockholmsskolornas elevstyrelser, tillsattes vid en sammankomst mellan utsända representanter från de flesta av Stockholms läroverk ett arbetsutskott, som närmare skulle utarbeta stadgar och arbetssätt. Detta utskott framlade den 26 febr. 1948 vid ett sammanträde ett förslag till stadgar, vilka antogs efter några smärre ändringar.

Härigenom hade den första större sammanslutningen mellan elever i Stockholms skolor bildats. Enligt stadgarna äger varje Stockholmsskola, som har elevråd eller elevrepresentation i någon form, rätt att söka medlemskap. Medlemmarna kommer naturligtvis främst att utgöras av de statligt styrda

skolorna, då organisationens beslut knappast kan ha någon större inverkan på de privata. Organisationens syfte är främst att bevaka elevernas intressen i frågor, som röra skolan och att framkalla ett bättre samarbete och förståelse de olika skolorna emellan.

Organisationens arbetssätt är i korthet att inkomna förslag behandlas av en styrelse på sju man, som sedan per post delger förslagens art till alla medlemmar (= skolor), vilka innan det allmänna sammanträdet, som hålles en gång i månaden, skola ha tagit ståndpunkt till förslaget.

Varje medlem skall till sammanträdet sända minst två representanter för att avgiva sin skolas röst. Därefter framlägges förslaget till skolöverstyrelsen och kungöres i tidningarna.

Då organisationen är nybildad och ännu relativt okänd har den svårt att göra sig hörd, men genom energiskt arbete och målmedvetet uppträdande kan den med tiden få sin åsyftade betydelse.

Q

Pegasus' pristävling

Forums styrelse har i år beslutat att utdela tre pris på tillsammans 35 kr för de tre bästa införda artiklarna eller inslagen i detta nummer av Pegasus.

Första pris är 20 kr. andra 10 kr. och tredje 5 kr.

Läsekretnen inbjudes härmed att genom omröstning avgöra, vilket inslag i tidningen, som är det mest uppskattade. Alla äro röstberättigade. Röstningen tillgår sålunda: Varje röstande nedlägger antingen sin röstsedel med namn i Forums brevlåda (vid dörren till cykelstallet) eller också lämnar han eller hon personligen sin röstsedel till Jan Albért i ring R IV⁴ a.

Sent omsider

av Reidar Ekner

Jag har bestämt mig nu, det finns ingen återvändo för mig längre. Jag vet, att alla kommer att fördöma mitt beslut, mina föräldrar, som satt sin tillit till mig, mina kamrater och alla andra, som får reda på mitt handlingssätt, men jag kan ändå inte handla annorlunda. Det finns en strävan inom varje människa att skapa sin egenart, att utveckla sin individualitet. Det kan jag inte göra i det moderna tvångssamhället, jag kan inte lägga band på mig och underordna mig dess krav. Läsa i årtal för att bli ingenjör! Hur meningslöst är inte det för en människa, som siktar framåt och inåt. Jag kan inte förstå något av det, som är väsentligt, genom att fördjupa mig i vetenskapliga verk, inte ens genom att studera olika filosofer. Möjligen kan jag *lära* mig, vad som är väsentligt men inte *lära* mig *förstå* det. Och förstå måste jag. Bryter jag mig lös från mitt nuvarande liv, kan jag kanske finna en utväg och så småningom själv skapa något, ge mänskligheten av mina erfarenheter.

Det är vad jag tänker, där jag står lutad mot en lyktstolpe utanför ett bostadshus på Norr. Samtidigt som jag är lugn, därför att jag fattat mitt beslut, behöver jag lugna mina trötta nerver med en cigarett. Jag tänder en Boy med fumliga fingrar. Att besluta sig är svårt, men det är många gånger minst lika svårt att tala om sina avsikter för dem, som måste få veta. Allt det, som nu gör mig lugn och optimistisk, har sysselsatt mina tankar i årtal, men jag har inte anförtrott mig åt någon; jag var inte klar med vart jag ville komma. Men nu vet jag det, och jag ser upp mot en viss fönsterkvadrat i det hus, utanför vilket jag står. Där bor den flicka, som älskar mig, och den jag älskar, fastän vi de två sista månaderna glidit ifrån varandra något. Att vi gjort det, gör det ännu svårare, tycks det mig, att förklara mitt handlande.

Nu har jag stått och tvekat och ängslats så länge, att jag hunnit gå igenom allt jag måste säga för att förklara. Men henne har jag inte fått med! Jag lutar på, att hon skall förstå mig, och dessutom bru-

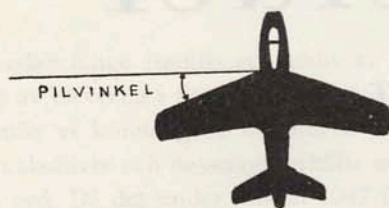
kar jag alltid finna de förlösande orden, när jag talar med henne. Cigaretten bränner mig plötsligt på fingertopparna, och jag låter den falla till marken. Tankfullt sätter jag klacken på den och skruvar sönder den mot asfalten och går sedan och ringer på.

— Nej, hon har inte kommit hem ännu, säger hennes väninna, som öppnar för mig, men det kan inte dröja länge, innan hon kommer. Stig in så länge! Du kan ju vänta i hennes rum. — Ja tack, säger jag, hoppas bara att hon kommer snart, för jag har något mycket viktigt att säga henne och har inte så lång tid på mig. — Å, hon kommer nog strax.

Jag tar en av stolarna i hennes rum och flyttar den bort till ett hörn, där jag skjuter in den så långt som möjligt. På ett litet bord bredvid ställer jag en askkopp och slår mig ner för att vänta. Många gånger förr har jag suttit i samma stol, men då har hon alltid varit i rummet, och jag har låtit blicken vila på hennes ansikte. Jag blundar och bakom de stängda ögonlocken klarnar bilden av henne fram. Jag ser de lugna och kloka ögonen, den fint tecknade, känsliga munnen och det nötruna håret, som ger en strikt kyskhet åt hennes ansiktsoval. Hennes ansikte hör till dem, som för alltid etsar sig in i ens minne, det berättar om hennes lugna vilja och hennes kärleksfulla väsen. Jag öppnar ögonen och förvånas över att det kan vara så mörkt utanför dem. Men jag vänjer mig snart och låter blicken glida omkring i rummet. Den glider sökande över alla de kända föremålen, som uppfylla det med minnen, med en doft av henne. Ett ögonblick fastnar den på ett fotografi av mig, taget för två år sedan, därefter fortsätter den och stannar dröjande vid några små prydnadssaker hon köpte en sommarvecka, som vi tillbringade tillsammans. Det var tre år sedan. Vi hade tagit studenten på våren samma år, och när livet började glida in i vanda fåror igen, bad vi våra föräldrar att få ge oss iväg en vecka. Vi tog tåget söderut men klev av redan efter en timme. Resten av veckan åkte vi bil. Vi viftade med mössorna och

Forts. å sid. 24

FIG. 4

kritiska hastighet. Fig. 3 visar förutom förut omnämnda vingprofiler också en profil för flygning betydligt över ljudhastigheten.

Män håller för närvarande även på att utexperimentera en metod att helt enkelt suga in det skikt, där de första kompressionsvågorna uppkomma, i vingen. Detta skulle ske genom spalter, vertikalt med planet rörelseriktning, anslutna till reaktionsmotorns kompressorinsug.

Det är en allmänt utbredd uppfattning, att när man väl forcerat »ljudbarriären», så skulle alla svårigheter vara övervunna. Detta är ingalunda fallet. Man har dock rent experimentellt visat, att det är möjligt att färdas med hastigheter upp till 2.500 km/tim. om man förser flygplanet med i fig. 3 visade supersonicprofil. Längre lär väl knappast det mänskliga materialet stoppa; en flygare utsättes redan vid betydligt lägre hastigheter för oerhörda påfrestningar. Och man får väl trots allt anse, att en gräns sättes för teknikens utveckling, när den mänskliga mekanismen ej längre förmår hålla jämna steg därmed.

Som svensk gymnasist i USA Forts fr. sid. 5

ma man kan tänka sig. Innan matchen börjar och i pauserna under densamma kommer det in på planen ett tiotal söta flickor — kallade cheerleaders — som är klädda i skolans färger, och som leder hejaropen från skolans supporters. När sedan matchen börjar nalkas mot sitt slut blir publiken i allmänhet alldeles vild och skriker och hejar så att det nästan slår lock för öronen.

Då och då samlades de skandinaviska gymnasterna, som bodde på olika håll, till Sight Seing tours och andra evenemang. SAS förde oss på en rundtur till Rochfeller Centre och Engpire Stating Building och flera muséer. En gång hade vi även poliseskort när vi for genom New York, och all trafik fick lov

att stanna, när vi kom resande med tjutande siréner.

Två veckor tillbringade vi i Baltimore, där föreningen United Nations Youth, som inbjudit oss, gjort upp ett väldigt program. Vi deltog i diskussionen i olika skolor, besökte lantgårdar utanför Baltimore, och en dag var vi ute i Annapolis och besökte Marinhögskolan och träffade guvernören över Maryland. Jag minns särskilt, när jag var i en flickskola och blev bestormad av autografjägare och höll på att aldrig komma därifrån. Vi var också i Washington två dagar och skulle egentligen träffat president Truman, av oss i allmänhet kallad Harry. Han råskade dock stå vid en annan ingång av Vita Huset, så det gick vi miste om.

Höjdpunkten på hela amerikaresan var naturligtvis New York Herald Tribunes stora ungdomsforum. Den ägde rum den 7 april i Waldorf Astorias stora balsal inför 4.000 USA-studenter. Det sex timmar långa programmet inleddes av Mrs Roosevelt, som talade om demokratien och avslutades av generalsekreteraren i FN Tryggve Lie. Ett av de roligare inslagen var den svenskfödda buktalaren Edgar Bergen, som deltog tillsammans med sin docka Charlie Mac Arthur från Hollywood. Han konverserade i ett radiosamtal med mig och den nog så ryktbara Carin Qvarnström berättade historier vilket allt mottogs med största förtjusning. Allt vad jag sade var för övrigt utskrivet på förhand, och det var inte förrän någon timme innan programmet skulle gå av stapeln, som jag fick veta, att jag skulle deltaga. Senare på programmet blev jag dock helt apropå ombedd att säga några improviserade ord, och jag, som inte hade en aning om detta, ville helst sjunka genom golvet. Hela detta forum sändes över hit på radio och television.

Efter det att ungdomsforumet var över, for de andra hem i olika etapper men min kamrat, Yngve, och jag beslöt att fara med buss till California där vi båda hade släktingar. Under första delen av resan skrev jag troget resebrev i Stockholms-Tidningen, som dock av utrymmesbrist hittills bara publicerat ett. Vi valde den södra ruten över New Orleans och det tog oss tio dagar att komma dit, men då stannade vi också över på flera ställen.

Den mest spännande episoden hände i Chattanooga, som är en så kallad fuktig stad, d. v. s. sprit får endast serveras vissa timmar om dagen. Vi kom dit mitt på natten, och när vi stigit av bussen kom en tämligen blaskig man fram till oss och erbjöd sig att hjälpa till med vårt bagage. Vi bar vårt bagage till ett närbeläget hotell och väl där bad mannen, som

nästan tvungit oss att låta honom bära en del av bagaget, om pengar till en drink för al'a de tjänster han gjort oss. Vi frågade var han skulle köpa sprit så där dags, och han svarade att det fanns alltid någon, som sålde det. Vi följde med honom, och det visade sig, att det fanns ett fullt utvecklat system. Man gick bara fram till en taxichaufför och bad honom köra till en »bootlegger» d. v. s. spritsmugglare. Termen uppkom under förbudets tid då man ofta smugglade whisky i stövelskaften — bootlegs. Man kunde även få spriten från en hotellportier. Vi frågade en hur svårt straff han skulle få, om han blev upptäckt. Fem månader! Men det gick alltid att betala vederbörande polisman en lämplig summa, så höll han tyst.

Tre stater i U. S. A. är för övrigt fortfarande helt torra d. v. s. ingen sprit alls får säljas där. I Mississippi, en av de torra staterna, dricker man till följd av detta förbud mer än i någon annan stat i hela U. S. A.

Efter att ha stannat en dag i Carlsbad, utanför vilken stad de världsberömda Carlsbad's Caverns, världens största underjordiska grottor, är belägna, och besökt det sensationella och imponerande Grand Canyon kom vi så småningom fram till Los Angeles. Denna stad förvånade mig med sina stora kontraster. Slumkvarter var blandade med vita vackra byggnader, skyskrapor trängdes med låghus och nästan skymd av svarta oljecisterner låg en underbart vacker park. Los Angeles är också (näst efter Kiruna!) världens till ytvidden största stad, och utanför Denver i Colorado, flera hundra mil därifrån, har en skämtare satt upp skylten »Los Angeles City limits». Under min vistelse i denna vidsträckta stad lyckades jag även få se Hollywood inifrån, vilket ej är vem som helst förunnat, ty alla studios är avstängda för besökare. I Amerika gäller det att ha förbindelser!

På hemresan for vi över San Francisco, som var en mycket vacker stad, Salt Lake City och Chicago. Chicago var i ett avseende en besvikelse. Trots att jag uppsökte de svartaste gatorna och de skummaste kvarteren träffade jag inte en enda gangster. Min kamrat höll dock på att bli rånad i Los Angeles men räddade sig genom att blåsa i sin visselpipa, vilket skrämde iväg banditen.

Hemresan med SAS gick fort och bekvämt. På morgonen den 19 april lämnade jag New York, och på kvällen nästa dag trampade jag åter svensk jord efter nästan fyra månaders bortvaro. Jag upptäckte till min fasa att både choklad- och bipriserna stigit. Ack ja!

Jan Carlestam.

I myself Forts. fr. sid. 15

När jag kom hem berättade jag alltihop för min far. Han skrattade och sade: »Tala inte om det för mamma, det säger jag dig bara». Naturligtvis kunde jag inte hålla tyst, så jag fick gå till sängs tidigare den kvällen. Då förstod jag varför far sa ibland: »Oss karlar emellan».

Skolarbetet klarade jag tämligen bra, något som jag har min far att tacka för. Han var ovanligt ambitiös å mina vägnar. Redan tidigt matades jag med värdefulla böcker, och mina spel bestod till stor del av sådana som skulle uppöva fattningsförmågan, ge fingerfärdighet o. s. v. Att jag blivit en ganska normal individ är om något ett bevis på naturens motståndskraft.

Tre av mina klasskamrater hade samma skolväg som jag, vi hade alltså samma »fiender» att kämpa emot. Därför bildade vi snart ett gäng. Då min far ägde en stor villa med tillhörande trädgård, och då jag hade mest fickpengar av oss fyra, ansågs jag vara född till hövding. Som sådan utarbetade jag stadgarna, två till antalet. De löd: Vald hövding regerar till döden; och gänget lyder hövdingen. De andra tyckte — det var fånigt med stadgar. Det tyckte jag däremot inte alls, men när jag efter ett misslyckat slagsmål avsattes, och en annan valdes till hövding, och han började skriva lagar, då förstod jag hur barnsligt det hela var. I samband med gänget minns jag särskilt en episod. Vi fyra hade fått tag på en liten grabb, vars store bror hade gett oss stryk en gång. Nu skulle vi statuera ett exempel. Två av oss höll den lille parveln, medan vi andra uppförde en krigsdans och därunder lovade honom frikostigt med stryk. Plötsligt uppenbarade sig grabbens äldre bror och några vänner till honom. De fick tag på mig. Mina kamrater, som hade sluppit undan och agerade åskådare på betryggande avstånd, uppmunttrade mig med tillrop såsom: »Slå till dem bara! Vi är på väg efter förstärkning!» o. s. v. Just då förstod jag inte skämtet med förstärkningen. Då jag vid åtskilliga tillfällen sedan dess spelat mina vänners roll, när de fått stryk har jag emellertid fått sinne för den sortens humor.

Här tar skildringen av mitt intressanta liv plötsligt slut. Inte därför att jag har avlidit, ej heller har någon annan större olycka drabbat mänskligheten. Stoffet är fortfarande rikhaltigt. Jag kunde berätta om de första scoutåren, om den stora kärleken (I så fall säkert till realskolans stora glädje), men man skriver inte gärna om sitt misslyckande. (Hahaha, märk den grova ironien). Jag kunde skriva om gott kamratskap, om somrarnas ljuvlighet i Dalarna, om

skärgårdens bistra ansikte när vinden hårdnar, båten läcker och skoten springer av. Men »time is money», min artikel är tillräckligt lång för Pegasus och tillräckligt god för att motivera ett första pris. Den, som av personligt intresse för mig vill höra fortsättningen på min levnadshistoria, kan i så fall, om hon ser trevlig ut, ringa 51 34 27 och fråga efter Hasse.

Innan jag nu lägger ned pennan vill jag blott påpeka, att allt jag här skrivit visst inte är sanning, men att det mesta dock är sant.

Hans Reichard.

Sent omsider Forts. fr. sid. 21

någon svårighet att få åka med hade vi inte. Det är intetsägande att påstå att hon var förtjust. Hela flickan strålade av lycka och förälskelse. Hon sjöng och sa, att hon ville omfamna hela världen men nöjde sig med mig förstås. Jag minns särskilt de två dagar vi tillbringade på ett vandrarhem vid Vättern. Vi låg nästan hela tiden nere vid vattnet och solade oss och badade. För det mesta låg hon bredvid mig med huvudet på min arm och kröp intill mig.

Mina tankar spinner vidare på kedjan av minnen från den veckan och många andra upplevelser vi haft tillsammans, och det är med en känsla av undran och rädsla jag återfinner mig i länstolen i hennes rum. Jag ser på askfatet, där den första cigarrrettstumpen fått sällskap med åtskilliga andra och sedan på klockan. Jag ser, att jag bara har en kvart kvar innan jag måste ge mig av, och då måste jag ändå ta en droska för att hinna ner till hamnen och ombord på lastbåten, som jag tagit hyra på, innan den lättar ankar.

Jag sitter alldeles stilla medan det med ens börjar surra i huvudet på mig, och jag blir medveten om att jag inom mig skriker efter henne. Jag vill, att hon skall komma, vill att hon skall komma och hålla mig kvar.

De femton minuterna går och undergivet reser jag mig, kladdar ner några förklarande ord på ett papper på hennes nattduksbord och säger åt hennes vännina, att tyvärr kan jag inte vänta längre och ber henne tala om, att jag satt och väntade så länge som möjligt.

* * *

Jag kom inte tillbaka förrän tio år senare. Då hade jag flackat runt det mesta av världen och visste lite mer om livet. Jag hade då och då skickat henne några kort men aldrig meddelat min adress.

Så småningom fick jag av hennes släktingar veta, att hon kommit hem fem minuter efter det jag gått den där gången och genast försökt hinna fatt mig men inte lyckats. Hon tog det visst mycket hårt. Sex år efter min avresa fick hon lunginflammation, och en lång tids sjukdom dessförinnan hade nedsatt hennes krafter så mycket, att hon inte gick igenom den nya prövningen.

Min reaktion? Jag trodde, att jag hårdnat under de tio årens kringflackande, men min kärlek till henne blossade upp på nytt med oanad styrka. Och den kommer aldrig att släckna; den är och kommer alltid att vara mitt livs stora upplevelse. Varför fick jag inte säga henne det?

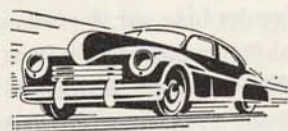
NI FÅR UPP BETYGEN

genom en
stödkurs hos

HERMODS

Tel. namnanrop »HERMODS» Malmö
HERMODS STOCKHOLMSKONTOR
Mäster Samuelsgatan 18 - Tel. 211722, 110342

I examenstider

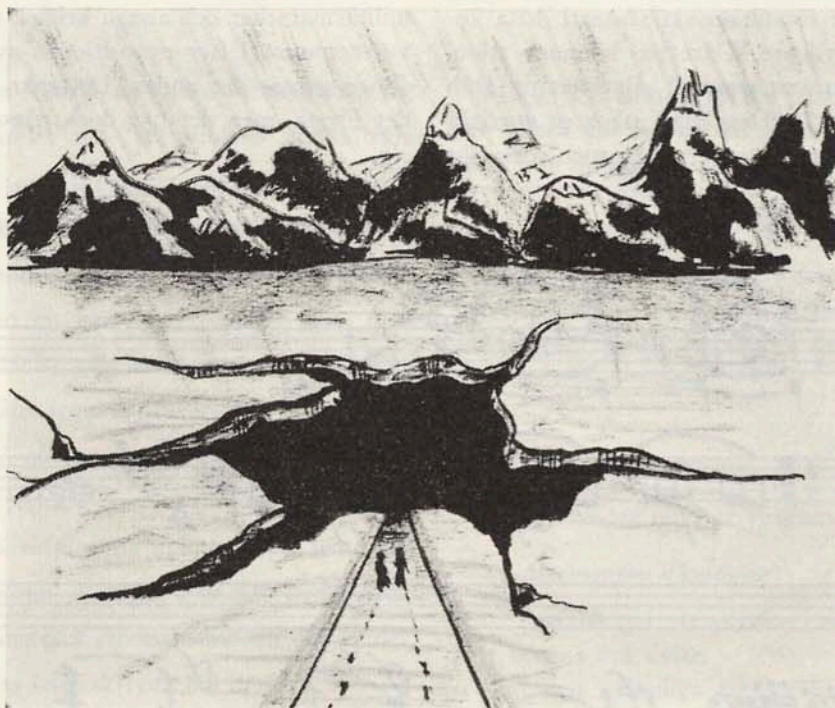
passar det att tänka på körkortet. Det hör till allmänbildningen och blir den bästa examenspresenten. Vår undervisning är fullt modern med film och annan åskådningsmateriel. Vi utfärdar gärna presentkort, som berättigar till en kurs på den tid, som bäst passar eleven.

AB ÅLSTENS BILSKOLA

(R. KARNEBRINK)

LOKAL: KOMMUNALHUSET, ALVIK

Anmälningar mottagas på kontoret, kommunalhuset,
kl. 9-17 tel. 252028, efter kl. 17 bost. tel. 267077

på den slingrande vägen
vägen mot världsalltets svalg
vandrar jag och min broder
han svärjande och spottande

jag döljande min maskätna själ
med suckar och himlande ögon
om en plats i himlen ganska förvissad
om inte annat en ståplats vid dörren

nu har vi kommit till svalget
käkarna med möda krossa min broder
även med möda krossande mig
och i susande fart vi sugas mot domen

domen blev lika i målen
evig död åt både mig och min broder
fast han vandrade svärjande
och jag suckande mot världsalltets svalg

»confessio»

Beethovens "sjua" Forts. från sid. 7

stor glättighet. Huvudtemat spritter iväg på en halsbrytande stig: ex. 10.

Temat låter än som ett rungande, än som ett dämpat skratt. Plötsligt förstärker ett sforzati detta komiska intryck ytterligare. Därefter kommer trion, vars tema säges vara en gammal pilgrimssång från nedre Österrike: ex. 11. Dess lugn utgör en utmärkt kontrast mot det bullrande scherzo. Hornen spela här en mycket framträdande roll. Iakttag särskilt övergången från trion till scherzo: ex. 12.

I den fortsatta utvecklingen ge signalliknande partier i horn och trumpet satsen en viss militärliknande karaktär. Denna är måhända ett inflytande från de s. k. »franska revolutionsoperorna» i vilka militärmarscher och annan krigisk musik bildade huvudstommen. Efter expositionen av det första temat följer genast det andra. Detta är mindre strävt än det första, men det har dock något av vildhet över sig.

De ofta återkommande sforzati förråda ett visst inflytande från ungersk musik, i vilken sådana vilda

Ex. 12

Violin
Horn
p. cello o C-bas

Ex. 13

etc.

Ex. 14

träblåsare
Violin I
Trumpet
cello o C-bas

Ex. 15

p cresc - - - - - fff

Fjärde satsen — Allegro con brio. Wagner sade om denna sats: »Här firar den rent rytmiska satsen sina orgier.» Den är verkligen unik i Beethovens hela symfoniska arbete. Den uttrycker de vildaste fantasibilder. I ingen av sina nio symfonier har Beethoven skrivit så många contretemps sforzati. Det är den mest uppslupna och yppiga musik, som han någonsin skrivit. Begynnelse temat är följande: ex. 13.

och plötsliga dansrytmer äro vanliga. I genomföringspartiet når denna »dansorgie» (enl. Wagner) sitt klimax: ex. 14.

Denna avdelning följs av en lång upprepning, som ytterligare förlänges av en tämligen lång coda, och slutet av denna utomordentliga sats nås i ett fortissimo med hela orkestern, varefter stråkarna ge sig ut på vådliga rusningar upp och ner i skalorna: ex. 15.

TOM.

IN MEMORIAM

Det är med en känsla av djup förstämning jag mottagit meddelandet om, att skolans gamla ridå för alltid lämnat oss. För mig, liksom säkert för många andra av eleverna här i skolan, har den faktiskt varit inkarnationen av allt brommaläroverkitiskt. Det var inte utan en känsla av saknad, som man lämnade aulan. Helst ville man sitta kvar en stund och njuta av ridåns sprakande färger.

Med denna ridå går en epok i Bromma läroverks historia i graven. Aldrig mer skall Pegasus' redaktörer kunna fylla tidningens spalter med hänfödda hyllningar till ridåns skönhet. För att hedra dess minne har jag härnedan sammanställt en del av det, som under tidernas lopp skrivits om den.

*

Ur två Frågelådor »saxar» jag följande:

Fråga. Dom säger att min vårkappa är lik ridån i Bromma läroverks aula. Vad menar dom med det?

»Undrande flickskoleelev».

Svar: Tydligt bör Ni snarligen låta laga och färga om den, eller helst skaffa en ny.

»Red.»

Fråga: Ett infamt ryckte påstår, att en del elever har klippt till sig slipsar ur skolridån. Det är väl ändå inte möjligt?

Gymnasist med stort själsliv.

Svar: Kära Ni. Minska Edert själsliv och fäst ej avseende vid infama rykten. Men skulle det Ni säger vara sant, kan jag ej annat än beklaga vederbörandes extremt dåliga smak.

F. F. F.

Ur uttalanden om hur Bromma läroverk är.

Tredjeringaren (kvinnlig):

... Det hänger ett skynke i aulan. Det (skynket) är t. o. m. i två delar.

Vad den kvinnliga tredjeringaren bl. a. önskade sig: Och en ridå i aulan... O, ja!

J. A.

Önskar Ni ett betyg, hemarbete, compendium, cirkulär e. d. AVSKRIVET eller DUPLICERAT vänd Eder till

ÄPPELVIKENS SKRIV- & ÖVERSÄTTNINGSBYRÅ

Grävlingvägen 27 · Äppelviken
Telefon 25 06 19

Låt oss lösa Edert radioproblem!

Radio
holm

Abrahamsbergsvägen 61

Medlem av Stockholms Radiohandlareförening

Vår välutrustade specialverkstad utför snabbt och billigt reparationer å alla slags apparater. Skriftlig garanti å varje arbete. Uthyrning av radio.

Ring 25 58 41

VI HÄMTA I HELA BROMMA!

försäkra i
FYLGIA

Ängby Bilskola

Körkort, trafik kort, repetitionsövning

Dag- och kvällskurser

RUNSTENSVÄGEN 6 · TEL. 37 03 68

Teorilokal:

KVARNBACKSVÄGEN 70 · TEL. 25 30 25

(vid Brommaplan)

STOCKHOLMS TEKNISKA INSTITUT

Dag- och aftonskolor

KUNGSGATAN 32, CENTRUM

Sveriges största enskilda tekniska läroanstalt

Inspektion: Prof. Emil Alm, Major E. Råberg (f. elevk.)

Ingenjör- och verkmästareutbildning från folkskola, real- och studentexamen. Fackavd.: Verkstadsteknik, motorteknik, flygteknik, värme och sanitet, elektroström, radio och svagström, hus- och vägbyggnad, kemi, vägmästarekurs.

Stipendier — Avgiftslindring för obemedlade — Prospekt sändes

Expeditionstid 10—19   Telefon 23 37 05 (v.)

E. Walter Holmstedt, Civilingenjör
REKTOR

Även liv- och olycksfallsförsäkring kunna vi ordna liksom de former av brand- och annan sakförsäkring varmed

**vi stå
brommaborna
till tjänst**

STÄDERNAS FÖRSÄKRINGSBOLAG

Städernas Allmänna Brandstodsbolag Svitjod

Städernas Livförsäkringsbolag Gothia

Skogsförsäkringsaktiebolaget Svecia

Huvudkontor: Birger Jarlsg. 16, Stockholm

Avdelningskontor för Bromma:

Hantverkargatan 73, telefon 53 86 18

Allt

för bilägarna över
hela Stockholm!

Stationer i alla stadsdelar för motorbränsle, reservdelar,
service, reparationer

**Bilägarnas
Inköpsförening Stockholm**

Sveavägen 47-49   Telefon 23 38 05

STIFTELSEN

Viggbyholmsskolan

Internatskola för pojkar
och flickor

Utbildningslinjer från första skolåret:

GRUNDSKOLA
MELLANSKOLA
GYMNASIUM, LATIN och REALLINJE
EXAMENSFRI LINJE
TEKNISK GYMNASIELINJE — 3 linjer

Prospekt genom:

Rektor Sten T. Stenberg
VIGGBYHOLM, TEL. 56 07 67, 56 09 50

Begär

Kungsholmsdricka
i Eder affär!

Finns det ej, ring tel. 46 14 95
HENRIKSBERG, HÄGERSTEN   Extra gott dricka

KONDITION

Brostugan

DROTTNINGHOLM ✕ TEL. 99 02 08

Den idealiska platsen för "Edra träffar"
under alla årstider

Roddbåtar o. kanoter uthyres   Öppet alla dagar kl. 9-23

BYGGMÄSTARE

J. E. Näsval

Kontor Kungsgatan 48   Tel. 10 80 90
Bostad Lokattsvägen 53   Tel. 26 17 71
Byggnadskontoret   Tel. 28 38 60

Träkonserveringsmedel
Växtbesprutningsmedel
Fuktisoleringsmedel
Byggnadspapp
85-årig erfarenhet garanterar kvalitet

Aktiebolaget

Joh. Ohlssons Tekn. Fabrik

TEL. 25 68 81 ✕ STOCKHOLM 1 ✕ TEL. 25 68 82

Bromma Handels AB

RIKSBY

Telefoner: Speceriaffären 25 16 65, Köttaffären 26 29 23
Kontoret 26 29 22

REKOMMENDERAS

Drottningholms Vårdshus

öppet hela året om

Lunch, Diner, Souper, Konditorisertering, Festväningar

Fullständiga rättigheter

Telefon 99 01 42, 99 01 12

Döhmers & Hofsten RENHÅLLNINGSVERK

Äppelviken · Telefon 25 42 30

Tapetserare och Dekorator

Västerled 41 · Äppelviken

Telefon 25 23 12 (ankn. bost.)

Nyttillverkning och reparationer av Säng-
kläder och Möbelarbeten

B. LARSSON

(f. d. verkmäst. i större gardin- och möbelfirma Stockholm)

Gustafssons Manufaktur & Herrekipering

Höglandstorget · Tel. 25 35 87, 25 35 77

Sportpriser

egna modeller i konstnärligt utförande

AB Hovjuvelerare

K. Anderson

STIG PETTERSSONS

Plåtslageri

Tegnérgatan 39 · Tel. 21 17 33, 21 29 03

REKOMMENDERAS

Med. Dr. Per Pallin

Ögonsjukdomar

Odengatan 52, 4 tr.

Tid erhålles per tel. Serafimerlasarettet 19
kl. 8—2 samt per tel. 319241, kl. 2—4

Ulvsunda Sågverks A.B.

Brädgård: Drottningholmsvägen 195

Trävaror, Treetex, Masonite, Cement, Spik,
Papp, Tegel, Drev, Mastix, Snickerier

Tel. 25 62 48, 25 63 48

Ålstens Handelsträdgård

Blommor, krukväxter och egna odlingar

Besök växthusen! Varor hemsändas

Asbjörnsens väg 35 — Telefon 25 04 21

LÄR ER RIDA I

Äppelvikens Ridskola

TELEFON 25 52 52

Kemiska Cirkeln

Alviksvägen 59 ✕ Tel. 25 60 98, 26 11 60

Hatten heter

Hückel

A.B. Bromma Bil- & Ugnslackering

GJUTERIVÄGEN 15, ULVSUNDA
(intill Bromma flygfält)

Bilslackering • Bilskador

Modern utrustning för ugnslackering av
massartiklar

Telefon 28 60 47, 28 70 57

**Tandläkare
Arne Åberg**

ISLANDSTORGET - ÄNGBY

Mottagning efter överenskommelse per tel. 37 20 01

Gunnar Ohlsons

**Herr- och
Damfrisering**

Kvarnbacksvägen 131, Telefon 25 04 91

*Vi utföra med väl meriterad personal
allt inom yrket*

Ericsson & Olsson

BERGVIKSVÄGEN 91

Stor sortering av

Lax, Fågel, Vilt ✕ Kaffe, Frukt, Konserver

Gör oss besök eller ring
25 30 19, 25 30 67

BETALD ANNONSPLATS

**Bengtssons
Konditori**

Stationsgatan 4   Telefon 28 05 23
SUNDBYBERG

Drottningholmsv. 428   Telefon 26 13 77
BROMMAPLAN

**Freed's
Förnicklingsfabrik**

U L V S U N D A
ULVSUNDAVÄGEN 44
TELEFON 25 86 65

Birger Lundqvists

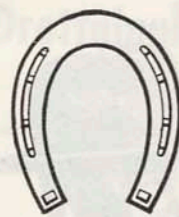
TRÄDGÅRDSANLÄGGNINGSBYRÅ

ULVSUNDA

TELEFON 25 63 58

Ritar, anlägger, underhåller, samt levererar allt för trädgården och gårdsplanteringen.

är kvalitetsmärket
då det gäller sax-
ar och knivar.

Säljes i alla järnaffärer

STÅLVARU A.-B.

Katarinavägen 20, Stockholm · Tel. växel 44 07 15

“Den lilla affären
med den stora sorteringen”

**Det unga Ängby
gillar sportplagg från**

Monells

Tel. 37 24 99 · Islandstorget

Hjalmar Noréns Konditori

Tel. 25 79 84

Arkitektvägen 3, Abrahamsberg

REKOMMENDERAS

GOLVBONINGSMEDLET **PROL**

jämte erforderliga borstar och redskap anbefallas
i benägen högkomst. — Leverantör sedan årtal
till olika statsinstitutioner. Infordra offert!

AB Prols Fabriker

S:t Paulsgat. 25, Stockholm. Tel. 40 82 20

Rökät finns alltid hos

Arthur Anderssons

CIGARR- & PAPPERSHANDEL

Ålstensgatan 18 · Tel. 25 32 42

26 40 10 — alltid till tjänst vid alla slags radio-
reparationer, trimning, justering av högtalare,
reparationer av grammofooner, elektriska hus-
hållsapparater o dyl.
Vi hämta och hemsända. Leverans i regel samma
dag. Dammsugare uthyras.

Bromma Radio-Elektro

Tunnlandsvägen 44-46 · Tel. 26 40 10 · Bost. 25 78 11

Äppelvikens Bokhandel

Telefon 25 08 50

REKOMMENDERAS

Elektro-Garanti

STOPVÄGEN 16-18

TELEFONER 26 60 75 · 26 64 70

Allt inom branschen

Bromma Kem. Tvätt- och Pressateljé

Drottningholmsvägen 434 · Tel. 25 35 24

Hämtar och hemsänder utan merkostnad

Abrahamsbergs Skoaffär

Bävervägen 53 (hörnet av Abrahams-
bergsvägen) · Telefon 26 42 50

Senaste nytt i Dam- och Herrskodon

Synnerligen rikhaltig sortering i barnskodon

Södra Färghandeln

ZORNVÄGEN 43, ÄNGBY - TEL. 37 18 50

Färger, Fernissor, Toiletter och Hushållsartiklar
Barnvagnar och Golvbonare uthyras

När det gäller
hårvården ring
25 54 05

DAMFRISERING
Nockebytorget 13

Karl Axels Skrädderi

Rörläggargvägen 30-32 - Tel. 25 89 32

Skrädderiet för damer och herrar med
anspråk. Rådgör med oss om Edra kläd-
problem, det betalar sig.

Innan DEN blir trasig lå-
ter jag BINDA DEN hos

Bromma Bokbinderi

Drottningholmsvägen 286
Tel. 26 15 34 Ulvsunda

Bil- och Cykel-reparationer - svetsningar -
Ramlagningar, samt alla slags Mekaniska arbeten
utföras av

Bröderna Janssons Mek. Verkstad

Drottningholmsvägen 197 - Tel. 25 65 89
LADDNINGSSSTATION

Glöm inte att Eder cykel utgör ett kapital, låt det för-
rättas! Lämna in cykeln hos oss för renovering.
Har Ni sett den nya engelska kvalitetscykeln! Vi
demonstrerar den! Vulkning av cykeldäck och alla
slags gummiskor.

Ulvsunda Cykel- & Vulkverkstad

Ulvsundavägen 1 - Telefon 26 52 60

Ängby Guldsmedsaffär

Vällingbyvägen 7 - "Ängby Bodar" - Tel. 37 06 34

Rekommenderas vid inköp av Guld, Silver, Ny-
silver - Reparationer utföras omsorgsfullt till hu-
mana priser - Förlovningsringar

Busshållplats: RUNSTENSPLAN

"Här kommer ja"
med N.E.N:s varor som alla vill ha!

Alla slags transporter utföras

Trädgårdsmaterial levereras

Oskar Anderssons Åkeri

Telefon 25 64 54, 26 64 54

Mjölk - Smör - Grädde

*Köp och sälj
Eder villa, småstuga genom*

N:a Förstäderne Fastighetsbyrå

Carl Larssons väg 49, Södra Ängby
Tel. 37 10 69, 37 10 70

Medlem av Sveriges Fastighetsmäklares Riksförbund

Telefon Namnanrop:

"NENS MEJERI"

Stockholm

<p>David Romilsons Färghandel Höglandstorget 2 - Telefon 25 45 44 Medlem av Stockholms Färghandlare-Förening Golvbonare, Dammsugare, Barnvågar uthyras</p>	<p>Äppelvikens Elektriska Byrå Entreprenör för Stockholms Elverk Alviksvägen 67 - Tel. 25 05 75, 25 36 90</p>
<p>Balders Fastighetsbyrå Västerled 2, Äppelvikens, Alléparkens hållplats Inneh. Agronom Joel Lundberg Auktoriserad fastighetsmäklare Tel 25 40 00, 25 41 00, 25 47 20, 25 79 80</p>	<p>Ett bra telefonnummer vid beställning av tårter och övriga konditorivaror är 26 02 52 Todings Konditori Ritarvägen 2, Abrahamsberg Öppet vardagar kl. 8-20, söndagar kl. 13-18</p>
<p>Riksby Tapetserarverkstad Drottningholmsvägen 378 - Inneh.: A. Persson - Tel. 26 44 82 Omstoppningar - Nyttillverkningar - Soffor - Duschateller - Fätöljer - Madrasser - Vävspänning av tak. Rejält arbete med fackmannagaranti! Hämtning och hemsändning</p>	<p>FASTIGHETSÄGARE! Ni som har oljeeldning, har Ni låtit kontrollera att Eder brännare arbetar på bästa ekonomiska sätt. Om inte låt oss besiktiga anläggningen och injustera den efter rökgasanalys. Vi åtaga oss även service och kontrakt på alla typer av högtrycksbrännare. Firma Relä-Service Flossagränd 22 Telefon 26 46 78</p>
<p>Ängby Cykel- & Sportaffär MONARK - CRESCENT - KÄRNAN Ängbytorget, tel. 37 01 68 Islandstorget (Apotekshuset) tel. 37 38 68 Fri luft åt våra kunder</p>	<p>Kemikalier - Oljor - Vaxer - Färger - Råvaror alla slag från lager och för leverans utifrån Infordra offerter. Förfrågningar besvaras omgående. Grosshandelsfirma Sven Fant Herman Ygbergsvägen 11, Äppelvikens, Stockholm Tel. 25 70 64, 25 77 70. Tel.-adr.: "Fantkemi".</p>
<p>Ålstens Kol- & Vedgård Affärslokal: Grönviksvägen 9 - Tel. Affären 25 30 52, bost. 26 72 74 Försäljer i parti och minut: Björk- och Barrved, Kol, Koks, Antracit, samt Grus och Sand m. m. Obs.! All ved under tak! Utför transporter av alla slag.</p>	<p>Byggnadsingeniör Albert Linneroth Sångarvägen 2, Ålsten - Tel. 25 34 54</p>
<p>G. Johanssons Urmakeri Tunnlandsvägen 38, Åkeslund Telefon 26 30 45 Försäljning o. reparationer av alla slags ur</p>	<p>HUSREPARATIONER Ombyggnads- och ändringsarbeten - Alla slag av snickerier - Cement- o. murningsarbeten - Isoleringar Ålstens Snickeri- & Byggnadsfirma Ålstensgatan 2, Ålsten - Tel. 25 44 88</p>
<p>Bevara från studenttiden ett foto från EKLUNDS FOTO Bergslagsvägen 24 Tel. 26 19 40</p>	<p>Abrahamsbergs Fukt- o. Blomsterhandel Ny regim. BLOMMOR Buketter och kransar bindas Öppet vardagar kl. 9-18, söndagar kl. 9-11 K. Berglin - Abrahamsbergsvägen 15, tel. 26 39 60 Ring! Vi skickar!</p>
<p>Målarfirman G. Berner & Co. åtager sig allt slags målningsarbete till billigaste priser. Prima materiel och tapeter på lager Telefon 25 13 38 Smedslätten</p>	<p>Ragnar Bergströms Bageri & Konditori Rekommenderar sina tillverkningar av goda småbröd, bakelser, tårter samt mat- och kaffebröd. Adressen är: Ålstensgatan 23 - Ålsten - Tel. 25 35 25</p>

<p>BYGGMÄSTARE</p> <p>SVEN FLORÉN</p> <p>Entreprenader, Besiktningar, Värderingar</p> <p>Telefon 51 36 35, 51 84 35</p>	<p>MOSSENS Färg ABRAHAMSBERG</p> <p>Abrahambergsvägen 12 Tel. 25 46 00 Arkitektvägen 2 " 25 74 85 Rörleggärvägen 27 " 25 20 00</p> <p>Golvbonare och barnvågar uthyres</p> <p>Varor hemsändes</p>
<p>Söderströms skomakeri</p> <p>Fridhemsgatan 37 Telefon 53 09 91</p> <p>REKOMMENDERAS</p>	<p>BENGT'S FOTO</p> <p><i>ordnar all fotografering</i></p> <hr/> <hr/> <p>Ståltrådsvägen 42, Ulvsunda, Tel. 25 18 03</p>
<p>När det gäller Pälsverk</p> <p>Körsnär Otto Nylander</p> <p>MÄSTERSAMUELSGATAN 3</p> <p>Telefon 11 12 87, 20 18 06</p>	<p>Carl Lundbergs Eftr.</p> <p><i>Speceriaffär</i></p> <p>Högländstorget 1 ✕ Telefon 25 35 35</p> <p>REKOMMENDERAS</p>
<p><i>Västerledsboden</i></p> <p>har stort urval av presentartiklar</p> <p>SPECIALITÉ GARN</p>	<p>TANDLÄKARE</p> <hr/> <p>HENRIK GARFF</p> <hr/> <p>NOCKEBYVÄGEN 23 - TEL. 25 44 90</p>
<p>Elsa Lobergs</p> <p>Damfrisering</p> <hr/> <hr/> <p>ULVSUNDAVÄGEN 10 - TEL. 25 66 96</p>	<p>BYGGNADSFIRMAN</p> <p>Ekström & Lindwall</p> <p>SKOMAKAREGATAN 9</p> <p>Telefon 21 74 79, 25 50 65</p>
<p>Ring eller besök den välsorterade</p> <p>Kött- och Charkuteriaffären</p> <p>GRUNDLÄGGAREVÄGEN 5-7</p> <p>Telefon 25 92 38, 25 49 90</p> <p>Vi föra även specerivaror Varor hemsändes</p>	<p>Äppelvikens</p> <p>Parfymeriaffär</p> <p>VÄSTERLED 4, ÄPPELVIKEN</p> <p>TELEFON 25 09 47</p>

<p>Handboken för... Sven Floren</p>	<p>Sven Floren Handboken för...</p>
<p>Handboken för... Sven Floren</p>	<p>Sven Floren Handboken för...</p>
<p>BENGT FOTO Handboken för...</p>	<p>BENGT FOTO Handboken för...</p>
<p>BENGT FOTO Handboken för...</p>	<p>BENGT FOTO Handboken för...</p>
<p>Carl Lundbergs Ffir. Handboken för...</p>	<p>Carl Lundbergs Ffir. Handboken för...</p>
<p>Alvina Koj & Vadsby HENRIK GARFF</p>	<p>Alvina Koj & Vadsby HENRIK GARFF</p>
<p>Handboken för... Sven Floren</p>	<p>Handboken för... Sven Floren</p>
<p>Erström & Lindwall Handboken för...</p>	<p>Erström & Lindwall Handboken för...</p>
<p>Handboken för... Sven Floren</p>	<p>Handboken för... Sven Floren</p>
<p>Handboken för... Sven Floren</p>	<p>Handboken för... Sven Floren</p>

SONESON & RYDELLS BOKTRYCKERI
SUNDBYBERG
1948

PRIS KRONA